Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

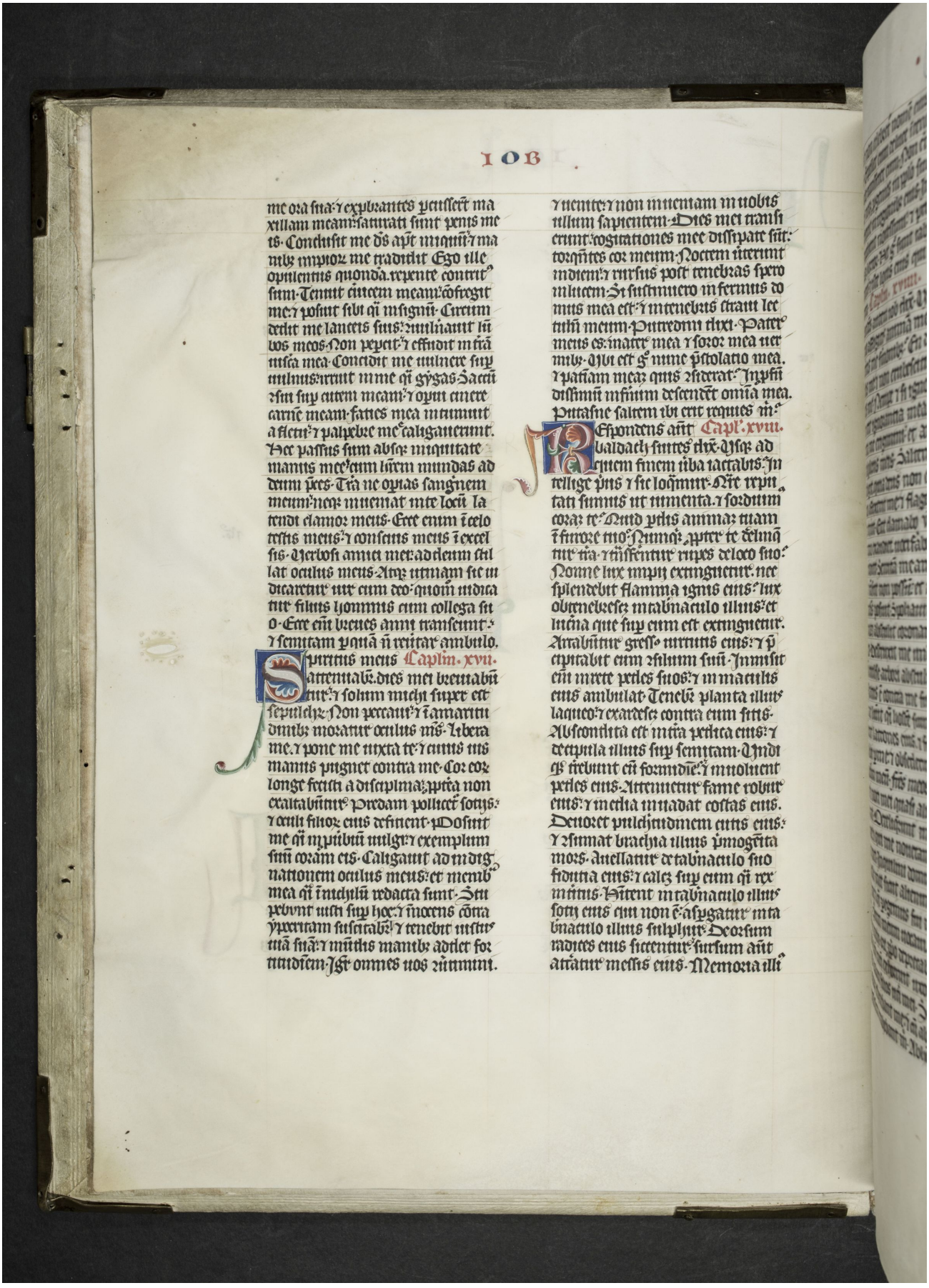

me ora sua. ⁊ explorantes penituerit ma
xillam meam: sanati sunt pennis me
is. Conclusit me ds apt̄ nequā ⁊ ma
nibꝫ impioꝝ me tradidit. Ego ille
opulentus quonda. repente contri
tum. Tenuit auricem meam: ⁊ confregit
me. ⁊ posuit sibi qꝫ signū. Circum
dedit me lanceis suis: nullo parcit. Ui
scos meos. Non pepercit. ⁊ effudit in terā
viscera mea. Concidit me vulnere sup
vulnus irruit in me qꝫ gigas. Sacco
consui super carnē meam. ⁊ opui cinere
carnē meam. Facies mea intumuit
a fletu. ⁊ palpebre mee caliginauerunt.
Nec passus sum absq; iniquitate
manus mee. cum munda sit ad
deum oratio mea. Terra ne operias sanguinem
meum. nec inueniat in te locū cla
mor meus. Ecce enim in celo
testis meus. ⁊ conscius meus in excel
sis. Uerbosi amici mei ad deum stil
lat oculus meus. Atq; utinam fiat in
dicaretur vir cum deo. quem iudica
uit filius hominis cum collega su
o. Ecce enim pauci anni transeunt.
⁊ semitam per quā non reuertar ambulo.

Spiritus meus Caplm. xvii.
attenuabit. dies mei breuabū
tur. ⁊ solum michi superest
sepulchra. Non peccauit. ⁊ amarum
dimisit morabitur oculus mis. Libera
me. ⁊ pone me iuxta te. ⁊ cuius vis
manus pugnet contra me. Cor eoꝝ
longe fecisti a disciplina. propter hoc non
exaltabuntur. Predam pollicet socijs.
⁊ oculi filioꝝ eius deficient. Posuit
me qꝫ in populis multoꝝ. ⁊ exemplum
fui coram eis. Caligauit ab indig
nationem oculus meus. ⁊ membra
mea qꝫ in nichilū redacta sunt. Stu
puerunt viri super hoc. ⁊ innocens contra
hypocritam suscitabit. ⁊ tenebit vir
tutem suam. ⁊ mundis manibus adiget for
titudinem. Igit̄ omnes vos reuertimini.
⁊ venite. ⁊ non inueniam in vobis
ullum sapientem. Dies mei transi
erunt. cogitationes mee dissipate sunt.
torquentes cor meum. Noctem posuerunt
in diem. ⁊ rursus post tenebras spero
lucem. Si sustinuero infernus do
mus mea erit. ⁊ in tenebris stravi lec
tulum meum. Putredini dixi. Pater
meus es. mater mea ⁊ soror mea ver
mibꝫ. Ubi est ergo nunc patientia mea.
⁊ patientiam meam quis considerat. Infra
dissimum infimum descendet omnia mea.
Pariasne saltem ibi erit requies mi

Respondens autē Capl'. xviii.
Baldach. finite verba. Usq; ad
quem finem iuba iactabis. In
telligi pius ⁊ sic loquimur. Nec tripu
tant sumus ut animenta. ⁊ sordium
coram te. Quid pius animam tuam
in furore tuo. Numquid propter te derelin
quetur terra. ⁊ transferentur rupes de loco suo.
Nonne lux impiorum extinguetur. nec
splendebit flamma ignis eius. Lux
obtenebrescet tabernaculo illius. et
lucerna que super eum est extinguetur.
Arctabuntur gressus virtutis eius. ⁊ p
ripiet eum consilium suum. Immisit
enim in rete pedes suos. ⁊ in maculis
eius ambulat. Tenebit planta illius
laqueus. ⁊ corroborabit contra eum sitis.
Absconditus est in terra pedica eius. ⁊
decipula illius super semitam. Undi
q; terrebunt eum formidines. ⁊ in volent
pedes eius. Attenuetur fame robur
eius. ⁊ media in manducat costas eius.
Deuorabit pulchritudinem cutis eius.
Consumat brachia illius primogenita
mors. Auellatur de tabernaculo suo
fiducia eius. ⁊ calcet super eum quasi rex
ruinis. Habitent in tabernaculo illius
socij eius eum non habitauerint in ta
bernaculo illius sulphur. Deorsum
radices eius succidentur. sursum autē
arentur messis eius. Memoria illi